

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XI. Quomodo cūm Justinus in dementiam incidisset, Tiberius Reipublicae curam suscepit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

multa atrociter gessit, cum nullus esset qui cohiberet, aut omnino obfisteret, præter paucissimos milites à Justino missos, quibus præerat Magnus quidam, qui prius quidem Argentariorum mente præpositus fuerat in urbe regia, postea verò unius ex Imperialibus domibus Curator fuerat à Justino factus. Verùm hi quoque sese in fugam dedere, cum parum abfuisset, quin universi ab hostibus caperentur. His rebus gessit Addatmanes ad Chosroem venit, qui urbem Daras nondum expugnaverat. Ejus igitur copiis conjunctus, maximum rebus momentum attulit, cum & suorum animos confirmasset, & hostibus terrorem incussisset. Porro urbem ipsam deprehendit vallo circumdatam, & aggerem ingentem ad muros urbis admotum; bellicas item machinas quas Heel poles vocant, paratas; ac præcipue catapultas, ex editiore loco laxa jacentes, quas vulgo petrarías vocant. Hoc modo Chosroes hiberno tempore urbem illam vi cepit, Joanne Timostrati filio qui urbi præerat, parum de ea sollicito, immo vero eam prodente. Utrumque enim dicitur. Obsederat autem urbem illam Chosroes quinque & amplius menses, nemine eam defendente. Cum igitur universos ex urbe eduxisset, immentam hominum multitudinem: & quosdam ex iis crudeliter illic mactasset, reliquos verò vivos servasset, urbem quidem, utpote opportunè sitam, præsidio imposito munivit: Ipse verò in regionem suam reversus est.

καὶ κτ' τὴν Διοπόροδωσιν εἰργάσατο, ἐδὲν ἀπείργοντο ἢ ὅλως ἀντιπίπτοντο, πλὴν ἐπιχίσε κομιδὴν στρατῶν πρὸς ἐκείνην περὶ τῆς γυρῆς τραπεζῆς περὶ ἀμεινωκτ' τὴν βασιλικὴν ὡς ὑσερον ἢ καὶ μίαν τῆν βασιλικὴν ἀμεινωκτ' ἐμπνευθέντων πρὸς ἐκείνην οἱ καὶ προσηγορεύοντο δὲ ἔφυγον, μικρὰ δ' οὐράλωσι ληθῶντες ἀδδαρμάνης μὲν ἐν ταῦτα κατεργασάμενοι, τὸν χοσροην κατελιπέθη, ἐπὶ τὴν πόλιν ἐκπολιορκισάμενα. ὃς προσηγορεύοντο ἀμεινωκτ' ἀδδαρμάνης, τὸ τε αἰνέξουν κατὰ πηλίκας, ὅς ῥηκε ἢ τὴν τε πόλιν Διοπόροδωσιν εἶσαν, καὶ γὰρ ἀγγεῖα τῶν τείχεσιν συμφορηθέντα πολὺν, καὶ τὰς ἐλεπόλους μηχανὰς ἐξώσας, καὶ μάλιστα κατὰ πηλίκας ἔξ ὑπερδεδίωκτον ῥιπίδας ἐς λιθοδόλους ἢ σπηλαίνας καλεῖ. οἱ καὶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος εἶλεν ὁ χοσροης κτ' τὴν ὄραν ἔχοντων, ἰωάννης ἔτιμος στρατηγὸς αὐτῆς ἀρχοῦντο, ἦκιστα περὶ οὐρακτ' ἢ καὶ κτ' προσδοκῶν. λέγει γὰρ ἀμφότερον προσήδωκε ἢ τῆ πόλιν ὁ χοσροης πέμπτοντος πρὸς γεμίωα, μὴ δ' ἐνὸς ἀμεινωκτ' ἀπατάς τοῦτω ἔξαγαγὼν πλῆθος ἀσάβηλων, καὶ τὸς μὴ αὐτῶν δ' ἐλαίως κατὰ σφάξας, τὸς ἢ πλείους κτ' ζωγρίας ἐλών, τὴν μὲν πόλιν ἐπίκαιρον ἔσαν φρεσῶν κατέλαβεν αὐτῶς ἢ πρὸς τὰ οἰκία ἀπεχώρησεν ἡδὴ.

CAP. XI.

Quomodo cum Justinus in dementiam incidisset, Tiberius Republica curam suscepit.

Hæc cum audivisset Justinus, nihil humani animo reputans, nec humanitas casum illum ferens, ex tanto fastu ac tumore in phrenitidem ac dementiam incidit, adeo ut nihil eorum quæ gerebantur, deinceps intelligeret. Exinde igitur rempublicam rexit Tiberius, oriundus ex Thracia, qui apud Justinum auctoritate & gratia plurimum poterat. Hunc Justinus paulo antea collecto ingenti exercitu adversus Abaros miserat. Sed cum milites ne aspectum quidem Barbarorum sustinere valuissent, Tiberius penè ab hostibus captus est: nisi divina providentia præter omnium opinio-

Κεφ. ια'

ὅτι οἱ βασιλεῖς ἐκείνοι φρενίτιδα τὴν νόσον ἐλάττωσαν, ἢ φρενίτιδα τῶν ὄλων ἀνεδίχαστο.

Aπερ ἐπειδὴ ἠκηκόσ ὁ ἰουστίνος, ὅτι φρενίτιδα τὴν νόσον ἐλάττωσαν, ἢ φρενίτιδα τῶν ὄλων ἀνεδίχαστο. Ἐπεὶ οὖν τὸς τύφους καὶ ὄγκους, ἐδὲν ἦσαν φρενίτιδες ἐνοήσας, ἐδὲ ἀνθρωπίνως τὸς σπενεχθέν ἀνατλάς, ἐς φρενίτιδα νόσον καὶ μανίαν ἐμπίθη, ἐδὲν λοιπὸν τῶν γυρῶν μένων συνείς, διώκει ἢ τὸ πολίτευμα πῆρει, θράξ μὲν γυρῶν, τὰ πρῶτα ἢ πρῶτα ἐκείνων φέρων. ὃν καὶ κτ' τῶν ἀσάβηλων πρῶτων ἐπετόμοφθ, πολὺν ἀγέρας πλῆθος στρατῶν. ὃς καὶ μικρὰ ἐάλω, τῶν στρατιωτῶν μὴ δὲ τὴν θείαν τῶν βασιλευμένων ἐπέλαττων, εἰ μὴ θεία πρῶτα ἀσάβηλων ἔτι.

θίσωσε, καὶ ἐς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν ἐφύλαξε, κινδυνώσασαν τοῖς ἰσχυροῖς ἐγχαρήμασι, σὺν καὶ τῷ ὄλῳ πολὺν δόματι διαρρῦνῶναι, καὶ βαρβάρους τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἐκστῆναι.

A nem eum periculo eripuisset, & Romano Imperio reservasset; quod temerariis Justinii consiliis in ejusmodi discrimen adductum fuerat, ut metuendum esset, ne cum universa republica funditus interiret, & in barbarorum ditionem ac potestatem concederet.

Κεφ. ιβ΄.

Ὁ τραιανὸς διαπραξισάμενος πρὸς χροσρόν, τὰ τῶν ἰωμαίων ἐπιτήδεωσεν πράγματα.

Βουλόμενος τοίνυν βελῶν Ἰπτικαργον, καὶ τοῖς πρῶτοις ἀρμοδίαν, ἢ τὸ πᾶν ἀνάρθρωσε πᾶσιμα. τραιανὸν γὰρ πρὸς τὸν χροσρόν ἐκπέμπεισιν, ἀνδρᾶ λόγιον τὸν συκλητῆ βελῆς, πολὺν τε καὶ σωεσὸς τοῖς πᾶσι ἴμιον. οὐδὲν ἐκπεσώπει τὴν βασιλείαν, ἐδὲ μὴν τὴν πολιτείαν τὴν πρὸς εἰρήνην ἀνοίσοντα, ὑπὲρ δὲ γε μάλιστα θεοφίας τὰς διαλέξεις ποιησόμενον. γέγραφε δὲ ἀπὸ τῆς χροσρόν, τὰς τε συμφορὰς τῶν ἀνδρῶν πόλιων μὲν, τὸ τε τὴν πολιτείαν ἀναρχον, καὶ ὡς ἐδέοι χήρα γυναῖκα, καὶ βασιλεὺς κἀμὲν, καὶ ἐρήμη πολιτεία ἐπεμείδανεν. ἀπὸ τῶν γινώσκοντων, μὴ μόνον τὴν πρὸς πλησίων τυχεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς πάντων ἀρίστους ἰατρὰς πρὸς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας παρ' αὐτὸν πεμφθῆναι, οἳ καὶ τῶν νόσων διέλυσαν. πρὸς τὸ τοίνυν ὁ χροσρόν καὶ μέλλων ὅσον ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις Ἰπτικαργον πρῶτοις, ἐκεχεῖται τριῶν ποιῆσαι χροσρόν, ἐν τοῖς ἑσπέραις μέρεσι δόξαν τὴν ἀρμενίαν ἐν τοῖς πρὸς πλησίοις μεῖναι. ὡς ἀνὰ πολέμῳ, μηδενός τ' ἀέω παρ' ἐνοχλήσει. τῶν κτ' τῶν ἑσπέραις παραπομπῶν, τὸ σίμιον πρὸς τὴν βαρβάρων ἐάλω πρὸς ἡμῶν ὑπὸ γηπαίδων κραταίμων, ἰσχυρῶς πρὸς αὐτῶν πρὸς ἀδούξεν.

CAP. XII.

Quomodo Trajanus Legatus ad Chosroem missus, res Romanorum restituit.

TIBERIUS igitur consilium cepit opportunissimum & rebus presentibus accommodatum: quod universam cladem refarcivit. Trajanus enim ad Chosroem missus est, vit prudens, ex ordine senatorio: qui tum ob canitiem, tum ob singularem prudentiam, summo in honore apud omnes erat non ex Imperatoris aut Reipublicæ nomine Legationem obiturus, sed pro Sophia Augusta duntaxat verba facturus. Quippe illa litteras scripserat ad Chosroem, quibus tum viri sui calamitatem, tum reipublicam Imperatore orbam deplorabat; addens insultandum non esse mulieri viduæ, & Imperatori mortuo, & reipublicæ deserta. Nam & ipsum olim, cum in morbum incidisset, non modò parem humanitarem expertum esse: verùm etiam præstantissimos medicos à republica Romana ad ipsum missos esse, à quibus etiam morbo liberatus fuerat. His postulationibus annuit Chosroes. Et cum in Romanorum ditionem jam jam invasurus esset, trium annorum inducias pactus est in Orientis partibus. Cautum tamen, ne Armenia simili conditione frueretur: quò bellum illic geri posset, nemine Orientales partes lacescente. Dum hæc in Oriente gererentur, Sirmium oppidum à Barbaris captum est, quod prius quidem Gepidæ occupaverant: postea tamen Justinio Imperatori tradiderant.

Κεφ. ιγ΄.

Πρὸς τῆς εἰς τὴν βασιλείαν ἀναρρήσιως τίθεισιν, καὶ τὴν ἀρμῶν.

ΕΝ τῷ αὐτῷ καίσαρα πῆξιον βελδύμασι θεοφίας ἰσχυρῶς ἀναγορεύει, τοιαῦτα κτ' τὴν ἀναρρῆσιν ἐπιφθεγξάμενος, ἀπᾶσαν ἐκδέθηκε παλαιὰν τε καὶ νεαν ἰσορίαν, ἐφίλανθρῶπα

CAP. XIII.

De nuncupatione Imperatoris Tiberii, & de moribus ejusdem.

SUB idem tempus, Justinus suadente Sophia Tiberium Cæsare renuntiavit. Qua in nuncupatione, ejusmodi orationem habuit quæ omnem historiã transcendit, tam veterem, quam recen-